

Brussel, 11.9.2013
COM(2013) 634 final

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE
RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ
VAN DE REGIO'S**

over de eengemaakte telecommunicatiemarkt

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S

over de eengemaakte telecommunicatiemarkt

1. POLITIEKE EN ECONOMISCHE ACHTERGROND

Wezenlijke stappen in de richting van een Europese eengemaakte telecommarkt zijn essentieel voor de strategische belangen van Europa, de economische vooruitgang, de telecomsector zelf en de burgers die ontevreden zijn dat zij geen volledige en eerlijke toegang hebben tot telecomdiensten, waaronder internet en mobiele diensten.

Naarmate er meer gebruik wordt gemaakt van cloud computing, zal het belang van betrouwbare en snelle toegang tot internet toenemen. Daarvoor moeten er hoogwaardige netwerken beschikbaar zijn, die alleen kunnen worden voorzien door een gezonde telecomsector; zodoende is dit van strategisch belang voor Europa.

Het is eveneens van strategisch belang dat Europa beschikt over eigen capaciteiten om veilige cloudcomputingdiensten aan burgers te leveren en een significante productiecapaciteit op het gebied van telecomapparatuur behoudt. Beide factoren zijn aangewezen op een dynamische telecommunicatiesector die bereid is te investeren in mobiele 4G-netwerken en vaste hogesnelheidstoegangsnetwerken.

De overgrote meerderheid van de burgers, bedrijven, overheden en ondernemers is in toenemende mate afhankelijk van telecomconnectiviteit. Momenteel is het voor hen in Europa verre van zeker dat zij toegang tot deze diensten hebben, ondanks het feit dat er al zesentwintig jaar vooruitgang wordt geboekt bij het hervormen van de nationale telecommarkten in Europa en bij het oprichten van een eengemaakte telecommarkt.

De interneteconomie neemt een steeds groter deel van het bbp voor haar rekening; doeltreffende connectiviteit en internetinnovatie zijn tegenwoordig essentieel voor de productiviteitsgroei in alle economische sectoren, variërend van de gezondheidszorg en de energiesector tot overheidsdiensten. Het gaat bij het verbeteren van de telecomsector daarom niet meer alleen om die sector zelf (die slechts 9 % van de digitale economie in Europa uitmaakt), maar ook om het ondersteunen van de duurzame ontwikkeling in alle sectoren.

Een significante nieuwe stap in de richting van de ontwikkeling van de eengemaakte telecommarkt zou een broodnodige impuls aan de economie geven door nieuwe bronnen van economische groei (zoals de app-economie, die sinds 2008 voor 794 000 nieuwe banen heeft gezorgd – waarvan bijna de helft softwareontwikkelaars) te bevorderen, innovatie te stimuleren, nieuwe en duurzame banen te scheppen en het concurrentievermogen van Europa te herstellen.

Met het oog hierop heeft de Europese Raad van maart 2013 de Commissie verzocht concrete maatregelen te presenteren om zo spoedig mogelijk de eengemaakte markt voor informatie- en telecommunicatietechnologie te creëren. Met de voorstellen van vandaag lost de Commissie die toezegging in.

De elektronische-communicatiesector is op wereldwijde schaal actief: internet (en de diensten waarmee op internet handel wordt gedreven) reikt tot buiten de grenzen van de EU. Het is

belangrijk dat de onderhavige initiatieven worden beschouwd tegen de achtergrond van ontwikkelingen die elders plaatsvinden en dat er bij specifieke sectorale overeenkomsten of bij handels- en investeringsbesprekingen met onze voornaamste partners afdoende aandacht wordt besteed aan de levering van elektronische-communicatiediensten en digitale diensten.

2. ZESENTWINTIG JAAR HERVORMING VAN DE TELECOMREGELGEVING

In iets meer dan een generatie is het dankzij het EU-regelgevingskader gelukt om Europa's telecommunicatielandschap te liberaliseren en statische openbare dienstenmonopolies te veranderen in een dynamische, concurrerende sector. In de jaren tachtig van de vorige eeuw werd het eerste van een reeks Europese wetgevingspakketten aangenomen, waarmee netwerken werden ontbundeld, de concurrentie werd bevorderd en de keuze werd vergroot, de kosten van mobiele roaming aan een maximum werden gebonden, de consumenten aanzienlijk meer rechten kregen alsmede de convergentie en samenhangende toepassing van het gemeenschappelijke regelgevingskader werden bevorderd.

Het is bovendien grotendeels aan de toepassing van het EU-mededingingsrecht te danken dat de markten op concurrerende wijze werken, wat heeft geleid tot lagere prijzen en betere diensten voor klanten in de hele EU.

Bij deze wijzigingen in de telecomwetgeving van de EU is er gestreefd naar aanpassing aan de doorbraken in de ICT: eerst mobiele telefonie en vervolgens internet. Momenteel vormt de telecommunicatiesector het fundament voor digitale producten en diensten die de mogelijkheid in zich bergen om alle aspecten van ons leven te ondersteunen en het economisch herstel van Europa te bevorderen.

De wijzigingen in de sector worden al lang ondersteund door de inspanningen van de EU om een stabiel regelgevingsklimaat en de concurrentie te bevorderen. Met doorbraken als de GSM- en de UMTS-norm heeft de EU de weg geëffend, waardoor Europa en haar industriële spelers op wereldschaal toonaangevend kunnen zijn. De liberalisering heeft er geleidelijk voor gezorgd dat burgers en bedrijven op de nationale markten kunnen profiteren van concurrentie, billijkere prijzen en daadwerkelijke keuzes. De markten worden concurrerder, Europees en mondialer, en het regelgevingskader dient gelijke tred met deze ontwikkelingen te houden.

Het bestaande regelgevingskader is in 2007 door de Commissie gepresenteerd en is gericht op het versterken van het Europese toezicht op en de consistentie van de regulering van nationale markten; aan deze doelstellingen is voldaan. Buiten Europa hebben sterke aanbieders in de Verenigde Staten, Japan en Zuid-Korea de laatste tijd veel geïnvesteerd in snelle (vaste en mobiele) breedbandverbindingen. Bij dergelijke wereldwijde ontwikkelingen is het belangrijk dat Europa geen achterstand oploopt. Daarnaast hebben veranderingen op economisch en technologisch gebied alsmede de financiële crisis geleid tot steeds snellere ontwikkelingen in de wereldwijde telecomsector, waaronder aanzienlijke herstructureringen. Door nieuwe vraag naar en toepassingen voor datagestuurde diensten wordt het belang van een eengemaakte markt groter; een sterke positie van de Europese ICT-sector (met name telecom), en brede breedbanddekking in vergelijking met andere landen zijn cruciaal voor het concurrentievermogen van de Europese economie. Deze visie is zeer actueel, nu Europa groei nodig heeft om uit de crisis te komen en op zoek is naar nieuwe manieren om dit te verwezenlijken.

De telecomsector moet bloeien door de hele economie in staat te stellen om te bloeien, en niet door de behoeften aan connectiviteit van de bredere economie te frustreren met zakelijke

modellen die teren op schaarste en niet op overvloed. Er moet derhalve doortastend worden opgetreden: de sector moet worden geherstructureerd, anders is het onvermijdelijk dat deze verder krimpt. De huidige stand van zaken kan niet worden gehandhaafd.

3. BELEMMERINGEN VOOR DE EENGEMAAKTE MARKT

De Europese Commissie is vastbesloten om de voordelen van telecommunicatie voor het bedrijfsleven en de burgers op peil te houden en uit te breiden. Ondanks de tot nu toe geboekte vooruitgang wordt de sector echter nog steeds geconfronteerd met een reeks obstakels, barrières en moeilijkheden, die er allemaal samen voor zorgen dat de voordelen van de eengemaakte markt niet volledig tot ontplooiing kunnen komen. Uit een recente studie blijkt dat het bruto binnenlands product (bbp) van de EU door de voltooiing van de interne markt voor elektronische communicatie met wel 110 miljard euro per jaar zou kunnen groeien.¹

Over het geheel genomen draagt de telecomsector nog steeds de kenmerken van voormalige nationale monopolies die hun activiteiten grotendeels op nationaal gebied ontplooiën. Sommige grote telecommunicatiebedrijven zijn actief in meerdere lidstaten, maar geen enkele is actief in alle lidstaten. De meeste mobiele aanbieders ontplooiën alleen activiteiten op nationaal gebied, veel vaste aanbieders werken zelfs op nog kleinere markten. De bedrijven die wel in meerdere lidstaten actief zijn, zijn gebonden aan verschillende regels en aan de soms uiteenlopende vereisten en maatregelen van de verschillende regelgevende instanties, waarbij zij in elke lidstaat bepaalde machtigingen nodig hebben. Bovendien werken in meerdere lidstaten actieve aanbieders dikwijls niet echt op Europees niveau: zij nemen er blijkbaar genoeg mee hun activiteiten in elke lidstaat afzonderlijk te ontplooiën. De markt telt meer dan duizend vaste aanbieders en enkele honderden mobiele aanbieders die vaak wel bij een grotere groep horen, maar toch op nationale basis werken. Tegelijkertijd krijgt de sector steeds meer een wereldwijde dimensie en wordt het steeds belangrijker op grote schaal te werken om winstgevend te zijn.

Het ontbreken van een eengemaakte markt is ook duidelijk te merken aan de prijzen. Zo liggen de kosten om naar een ander EU-land te bellen of om een mobiel toestel in een andere EU-land te gebruiken dikwijls veel hoger dan het binnenlandse prijsniveau. Dit is het gevolg van roamingkosten voor data en telefoongesprekken en van "internationale" (binnen de EU geldende) gesprekstarieven. Dergelijke kosten, die door veel burgers als oneerlijk worden beschouwd, vormen daarnaast een praktische belemmering voor het uitoefenen van vrijheden op het gebied van de eengemaakte markt.

Bovendien zouden consumenten naar verwachting eerder geneigd zijn om gebruik te maken van het aanbod van in andere lidstaten gevestigde aanbieders als zij weten dat zij kunnen vertrouwen op gemeenschappelijke regels, bijvoorbeeld met betrekking tot transparantie, contractuele voorwaarden, het gemakkelijker maken om over te stappen van de ene aanbieder naar de andere, en regels om te voorkomen dat onlinediensten worden geblokkeerd of afgeknepen in het kader van maatregelen om de toegang tot open internet te waarborgen. Daarnaast wordt de eengemaakte markt wellicht gefragmenteerd door de uiteenlopende inspanningen op nationaal niveau om de consumentenrechten te waarborgen.

De verschillen in de tijdschema's, de voorwaarden en de kosten van de procedures om spectrum te verwerven hebben een ongunstig effect op investeringen en zorgen ervoor dat het

¹ Ecorys, TU Delft et al., Steps Towards a Truly Internal Market for e-Communications, 2013.

moelijk is om geïntegreerde draadloze netwerken tussen landen te ontwikkelen. Als spectrum tijdig en op voorspelbare wijze beschikbaar is, zouden de breedbandverbindingen in Europa een bredere dekking hebben en goedkoper worden. Door de reguleringsstructuren op nationaal niveau lukt dit vaak niet.

Tevens zorgt de uiteenlopende regelgeving inzake vaste netwerken vaak voor overregulering, rechtsonzekerheid en onvoorspelbaarheid, waardoor het moeilijker wordt om investeringen in snelle breedbandnetwerken van de volgende generatie te plannen.

Door een grotere mate van harmonisering op de eengemaakte markt zouden de Europeanen kunnen profiteren van een betere breedbanddekking en van meer innovatieve, nieuwe digitale diensten. Snelle telecommunicatienetwerken zijn ook essentiële inputs voor veel andere sectoren op publiek en privaat gebied. Een sterke en dynamische telecomsector is van doorslaggevend belang als Europa gebruik wil maken van nieuwe innovaties zoals cloud computing, nieuwe werktuigen die gebruikmaken van "big data", "connected" auto's, slimme fabricage, het "internet van dingen", slimme steden, gemoderniseerde overheden, e-gezondheid, e-onderwijs enz. Hogesnelheidsnetwerken kunnen derhalve de voedingsbodem voor een florerend Europees digitaal ecosysteem worden.

De sector heeft kortom te lijden onder het volgende: fragmentatie op basis van nationale grenzen; een gebrek aan regelgeving die in heel Europa consistent en voorspelbaar is; te hoge prijzen voor bepaalde diensten; en een gebrek aan investeringen. Om de Europese werkgelegenheid, productiviteit en groei te waarborgen, is het essentieel dat deze problemen worden aangepakt. Een concurrerende eengemaakte telecommarkt zou daarbij kunnen helpen.

4. NAAR EEN EENGEMAAKTE MARKT VOOR TELECOMMUNICATIE

Een daadwerkelijk eengemaakte markt voor telecommunicatie heeft de volgende kenmerken:

- consumenten kunnen ongeacht hun locatie zonder discriminatie diensten verkrijgen bij elke willekeurige EU-aanbieder;
- aanbieders kunnen buiten hun eigen lidstaat op concurrerende wijze diensten aanbieden en zich richten tot consumenten in de hele EU;
- buitensporige kosten voor gesprekken tussen EU-landen of voor het gebruik van een mobiel toestel ergens anders in de EU worden afgeschaft.

Dit doel streeft de Europese Commissie sedert enige tijd na, met het regelgevend kader dat nu wordt voorgesteld als resultaat. Ultieme vereisten daarvoor zijn het geleidelijk wegwerken van nationale belemmeringen voor grensoverschrijdende concurrentie, met inbegrip van uiteenlopende nationale sectorale voorschriften, uiteenlopende nationale consumentenwetgeving op het gebied van telecommunicatiecontracten en uiteenlopende nationale voorwaarden voor de toewijzing van spectrum. Daarnaast is een regelgevingskader vereist dat consistent en stabiel is, rechtszekerheid biedt, sterker geharmoniseerd is alsmede de concurrentie en investeringen bevordert om een grotere keuze, snellere breedband en betere grensoverschrijdende diensten te waarborgen.

De Commissie blijft van mening dat een daadwerkelijk eengemaakte markt in overeenstemming met deze visie één voor de interpretatie en uitvoering van een geharmoniseerd rechtskader verantwoordelijke regelgevende EU-instantie vereist. Bovendien

zou er één systeem nodig zijn voor het opleggen van maatregelen op regelgevingsgebied, en eventueel verdere harmonisatie van de verdeling en toewijzing van spectrum.

Het staat echter vast dat het proces waarmee een eengemaakte telecommarkt wordt opgebouwd net als in andere sectoren geleidelijk verloopt en evenzeer afhankelijk is van het gedrag van de marktdeelnemers als van door regelgevende instanties genomen maatregelen.

De vandaag gepresenteerde voorstellen zijn een belangrijke tussenstap naar het uiteindelijke doel, een volledig geïntegreerde eengemaakte markt: er worden enkele belemmeringen weggewerkt, waardoor mede mogelijk wordt gemaakt dat de sector zijn bijdrage levert aan het urgente streven naar groei. De aanpak is gebaseerd op het bestaande telecommunicatiekader en legt de nadruk op de grensoverschrijdende kwesties waarmee aanbieders en consumenten worden geconfronteerd alsmede op het wegnemen van belemmeringen voor investeringen. Hierbij wordt geconstateerd wat er specifiek aan het huidige kader moet worden veranderd, in de vorm van tussenstappen die er samen voor kunnen zorgen dat er een omslagpunt wordt bereikt waarbij de markt kan opschuiven naar een pan-Europese eengemaakte markt.

De volgende praktische stappen moeten worden genomen:

- het deels gelijktrekken van de manier waarop nationaal regelgevende instanties de regelgeving interpreteren, het bevorderen van de samenwerking tussen deze instanties en de bestuurlijke continuïteit alsmede het versterken van de rol van de Commissie;
- het aanpakken van de problemen waarmee consumenten op een gefragmenteerde Europese markt worden geconfronteerd door een aantal gemeenschappelijke consumentennormen in te voeren; het afschaffen van kosten voor gesprekken die tijdens de roaming binnenkomen en van ongerechtvaardigde toeslagen voor gesprekken tussen EU-landen; het invoeren van marktprikkels die ertoe kunnen leiden dat roamingkosten in Europa na verloop van tijd geheel worden afgeschaft; en het invoeren van een nieuwe, gemeenschappelijke consumentenbescherming, waaronder het waarborgen van toegang tot het open internet;
- het bieden van nieuwe zakelijke mogelijkheden aan de telecomsector door investeringen in netwerken alsmede het aanbieden en waarborgen van grensoverschrijdende diensten minder ingewikkeld te maken; en het harmoniseren van essentiële technische "inputs" (bijvoorbeeld spectrum voor draadloze netwerken, toegang tot netwerken voor vaste breedband);
- het versterken van de Europese dimensie van het huidige stelsel van nationale regelgevende instanties. De Commissie stelt voor om als tussenstap de rol van de voorzitter van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (Berec) te versterken door een voltijdse post voor een periode van drie jaar te creëren, waardoor de strategische planning en de continuïteit worden verbeterd.

Aan het einde van de onderhandelingen over de herziening van 2009 van het regelgevingskader heeft de Commissie formeel toegezegd om actie te ondernemen met betrekking tot de toegang tot open internet. Sindsdien, en zeker sinds het kader oorspronkelijk werd opgesteld, is het belang internettoegang enorm gestegen; het is zelfs een cruciaal onderdeel van economische, maatschappelijke en culturele activiteiten geworden. Internettoegang is bovendien de belangrijkste en waardevolste dienst geworden die netwerkexploitanten en internetproviders aanbieden. Actie met betrekking tot open internet is momenteel om vier redenen nodig. Ten eerste is de open toegang momenteel niet op doeltreffende wijze EU-breed gewaarborgd en is het al dikwijls duidelijk gebleken dat

diensten worden geblokkeerd of "afgeknepen" (gereduceerd), hetgeen schadelijk is voor de belangen van de consument en van de aanbieders van de inhoud en toepassingen die het risico lopen om te worden geblokkeerd. Ten tweede ontwikkelen telecomaanbieders alsmede aanbieders van inhoud en toepassingen "gespecialiseerde diensten", die wat betreft de maatschappelijke en economische waarde afhankelijk zijn van gegarandeerde kwaliteit. Voorbeelden hiervan zijn IPTV, toepassingen op het gebied van e-gezondheid zoals medische beeldvorming met hoge resolutie, videoconferenties alsmede bedrijfskritische, data-intensieve cloudtoepassingen. Deze innovaties bieden mogelijkheden voor nieuwe economische activiteiten, waarvoor een Europees regelgevingskader nodig is dat duidelijke voorwaarden schept voor de ontwikkeling van dergelijke diensten, in combinatie met een florerend internet-ecosysteem. Ten derde hebben de nationale regelgevende instanties op grond van het Europese telecomwetgevingskader niet voldoende bevoegdheden om sancties op te leggen voor het blokkeren of voor andere onredelijke databeheerspraktijken. Evenmin zijn zij in staat om de vitaliteit van het open internet op peil te houden. Ten vierde beginnen nationale beleidsmakers dit probleem op verschillende manieren aan te pakken. Hier ontstaat een nieuw risico op fragmentatie van de eengemaakte markt en wordt het geïntegreerde netwerkbeheer met nieuwe uitdagingen geconfronteerd. De ontwerpverordening is erop gericht deze kwesties op een evenwichtige en doeltreffende manier aan te pakken.

5. AANPAK TEN AANZIEN VAN INVESTERINGEN EN CONCURRENTIE

De aanbeveling over kostenmethodologieën en non-discriminatie is het tweede element van dit pakket, dat de voorgestelde verordening aanvult en er onlosmakelijk mee is verbonden. De aanbeveling is meer specifiek gericht op investeringen en nadere harmonisatie van de kostenmethodologieën. Het doel is ervoor te zorgen dat Europa meer in breedband investeert. Dat is essentieel om het concurrentievermogen op wereldschaal op peil te houden. Investerings worden echter belemmerd door rechtsonzekerheid en de verschillende aanpak door de regelgevende instanties. De regelgeving kan consistent en voorspelbaarder worden gemaakt en het regelgevingsklimaat kan stabiel worden gemaakt door (1) de kosten die gevestigde partijen aan anderen mogen berekenen voor de toegang tot hun kopernetwerken verder te harmoniseren; en (2) te waarborgen dat "toegangvragende partijen" daadwerkelijk gelijkwaardige toegang tot netwerken hebben. Indien dergelijke concurrentiebeperkingen en non-discriminatie zijn gewaarborgd, zouden de prijzen voor producten van de volgende generatie niet worden gereguleerd maar door de markt worden bepaald. Bovendien zouden de prijzen voor de toegang tot kopernetwerken in het algemeen stabiel blijven en niet op kunstmatige wijze lager uitvallen dan de prijzen voor de netwerken van de toekomst.

De huidige stand van zaken is dat de inconsistente toepassing van de regels leidt tot rechtsonzekerheid voor alle marktspelers en tot belemmeringen voor de interne markt. Rechtszekerheid is van groot belang, aangezien investeringen in snelle breedbandnetwerken aanzienlijke kosten met zich meebrengen, maar de vraag naar het eindproduct geenszins zeker is.

De aanbeveling geeft op dit gebied duidelijkheid en is derhalve essentieel om de rechtsonzekerheid weg te nemen: zowel gevestigde aanbieders als toegangvragende partijen krijgen duidelijkheid over de prijzen die voor netwerktoegang in rekening mogen worden gebracht.

6. STAPPENPLAN TER VOLTOOIING VAN DE EENGEMAAKTE TELECOMMARKT OP MIDDELLANGE TERMIJN

Naar verwachting leidt de voorgestelde verordening op middellange termijn tot grotere vrijheid en kansen voor de marktdeelnemers en tot meer consolidering in de sector. Naarmate Europa dichterbij een daadwerkelijk eengemaakte markt komt, zal de concurrentie toenemen, hetgeen naar verwachting na verloop van tijd zal leiden tot een afname van de sectorspecifieke regulering op basis van marktanalyse. Het ontwikkelen van de eengemaakte markt zou er onder meer toe moeten leiden dat de concurrentie op de relevante markten doeltreffender wordt, waarbij toepassing ex post van het mededingingsrecht in toenemende mate als voldoende wordt beschouwd om de marktwerking te garanderen. Terwijl de eengemaakte markt voor elektronische communicatie ontstaat, moet het geografische bereik van de markten zich eveneens ontwikkelen, met het oog op zowel de sectorspecifieke regelgeving op basis van concurrentiebeginselen als op de toepassing van het mededingingsrecht zelf.

Om het proces te ondersteunen, zal de Commissie werk maken van een herziening van haar Aanbeveling inzake relevante markten om te waarborgen dat de ex ante regelgevingsdruk op aanbieders wordt verlaagd naarmate de concurrentie zich ontwikkelt.

Om de eengemaakte telecommarkt compleet te maken, zullen verdere stappen nodig zijn, met name een krachtigere coördinatie van de reguleringsmaatregelen. Daartoe zal de Commissie de nodige stappen zetten om de weg te effenen voor de volgende Commissie, zowel door gebruik te maken van de bestaande instrumenten die het rechtskader biedt, als door een evaluatie voor te bereiden van de manier waarop de bestaande mechanismen voor het waarborgen van de coherentie van de regelgeving verder kunnen worden versterkt. Deze evaluatie, die te zijner tijd een breed opgezette publieke raadpleging zal omvatten, dient eveneens de vraag naar het nut van één Europese telecomregulator te behandelen. Andere mogelijke aandachtspunten zijn de gelijke voorwaarden voor "over-the-top" onlinediensten en telecomdiensten, en vragen die rijzen met betrekking tot de convergentie van de audiovisuele en telecommunicatiediensten en -markten.

7. CONCLUSIE

In de visie van de Commissie moet de EU een dynamische en concurrerende telecomsector krijgen. Hiertoe behoort een aantal sterke aanbieders die in meerdere lidstaten en buiten de EU actief zijn, en daarnaast een aantal kleinere bedrijven die op kleinere gebieden actief zijn. Beide groepen bieden de allernieuwste infrastructuur of diensten. De sector biedt de infrastructuur en diensten die een florerende en open digitale economie nodig heeft, zodat de Europese digitale groei, werkgelegenheid en kansen worden bevorderd.

Met deze reeks maatregelen bevestigt de Commissie haar verbintenis met betrekking tot de breedbanddoelstellingen van de Digitale agenda voor Europa, waarbij verschillende soorten aanbieders (gevestigde en alternatieve, vaste en draadloze) een bijdrage leveren alsmede een ruime en concurrerende keuze aan hoogwaardige diensten en inhoud bieden. Voor nieuwe onlinediensten is een goede breedbanddekking van essentieel belang: met deze vereiste kunnen zij een kritieke massa bereiken op uiteenlopende gebieden, zoals slimme netwerken en steden, universele cloud computing of het "internet van dingen". Europa kan voortrekker op digitaal gebied worden: met een moderne digitale infrastructuur kunnen de burgers de mogelijkheden van internet ten volle benutten en kunnen bedrijven op wereldwijde schaal concurreren.

Met het oog op het bovenstaande roept de Commissie het Europees Parlement en de Raad op om de voorgestelde, zorgvuldig afgewogen verordening te onderzoeken en vast te stellen en daaraan de hoogste politieke prioriteit toe te kennen.